

Жолудь збирати в ліс побігли діти;
Тут близ окопу дуб розлогий ріс,
Від плоду гнулись черірчаті віти,
І вітер з них ті плоди градом тріс.

Збирають діти, мов збирали б цвіти, —
Лунає співом, ляском, криком ліс, —
Вони ж не знають, що й ступить посміти
У ліс не вольно! — отакий приніс

Міністер заказ.— Бач, ось наближаєсь
Пан стражник. «Стій! Лови! Держи!» —
кричить.

Злякались діти, хто куди ховаєсь...

Той за стрільбу, намірив — вже гурчить
По лісі вистріл — і дитя купаєсь
У крові й жолудь нею червонить.